

Prof.dr. Jan Waterink is geboren op 20 oktober 1890 in Den Hulst, Nieuwleusen, Hij was de zoon van Hendrik Waterink en Aaltje Timmermans. Jan werd geboren in een gereformeerd gezin op het Noord Overijsselse platteland.

Hij bezocht de christelijke lagere school in Bergentheim en van 1904 tot 1909 het gereformeerd gymnasium te Kampen. Net als zijn vader wilde hij predikant worden. Hij ging na het eindexamen studeren aan de Theologische School van de Gereformeerde Kerken. In 1913 deed hij er kandidaatsexamen en promoveerde in 1923. Hij werd in 1914 gereformeerd predikant in Appelscha en trouwde op 13 mei 1914 in Schoterland met Joukje van der Kam. Later werd hij predikant in Doetinchem, Zutphen en Amsterdam. Hij ging vervroegd met emeritaat en werd leraar aan de Christelijke Lycea in Zutphen en Hilversum, hoogleraar catechese aan de Theologische faculteit en buitengewoon hoogleraar pedagogiek aan de faculteit der letteren van de VU in Amsterdam. Hij werd directeur van het Paedologisch Instituut te Amsterdam en hoofdredacteur van het Christelijk Paedagogisch Tijdschrift.

Het Paedologisch Instituut (P.I.) was in 1931 gestart door de hoogleraar pedagogiek Jan Waterink. Het P.I. groeide, met Waterink als hoogleraar-directeur, uit tot een instituut met een internaat, een school, een collegezaal en een laboratorium. Het internaat was bedoeld als opvangplaats voor kinderen met opvoedings-, leer- en gedragsmoeilijkheden, waar zij voor kortere of lange tijd werden verzorgd en geobserveerd. Tussen de VU en het P.I. bestond een contract waarin de onderlinge verhouding werd geregeld.

In zijn Paedologisch Instituut in Amsterdam heeft Waterink tijdens de oorlog een aantal Joodse kinderen kunnen laten onderduiken, ondanks dat Duitse autoriteiten hiervan wisten. In Het Koninkrijk der Nederlanden in de Tweede Wereldoorlog staat dat tijdens een deel van de oorlog een kwart van patiëntjes in het PI Joodse onderduikertjes waren. Het hoofd van de Sicherheitsdienst in Noord-Holland en Utrecht, SS-Hauptsturmführer Hans Carl Christian Blumenthal, met wie Waterink een goede persoonlijke verstandhouding had, was hiervan op de hoogte. Prof. Waterink zich tijdens de hele oorlog ingespannen om gevangen genomen studenten en verzetsstrijders vrij te kregen, vaak met succes. Waterinks houding in de Tweede Wereldoorlog tegenover de bezetter heeft algemeen respect afgedwongen.

In mei 1947 werd hij lid van de Raad van de Vereniging. In 1950 werd hij herkozen.

Hij is overleden op 29 november 1966 in Amstelveen en werd begraven op Begraafplaats 'Zorgvlied' in Amsterdam.

Meer informatie

[Microsoft Word - Predikanten die Joden hielpen VIII\[56\].docx \(vu.nl\)](#)

[Waterink, Jan \(1890-1966\) \(knav.nl\)](#)

[Jan Waterink - Wikipedia](#)

[Waterink J.pdf \(geheugenvandevu.nl\)](#)

[Jan Waterink \(1890-1966\) » Genealogische gegevens uit Noord-Oost Overijssel »](#)

[Genealogie Online](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 29, 1946-1947, no. 8, 1947 » 1947-05 - Pag. 3 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 32, 1949-1950, no. 6, 1950 » 1950-03 - Pag. 2 | Delpher](#)

[Paedologisch Instituut :: Geheugen van de VU](#)

[Wansleebe / Weier - Stichting Neerlandisch Verzetsmonument](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.